

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4053/2023
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., код ..., коју заступа Горан Стошић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Комуналац“ из Бујановца, кога заступа Радомир Ристић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1737/23 од 19.05.2023. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1737/23 од 19.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1737/23 од 19.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 133/21 од 01.02.2023. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев за утврђење ништавости члана 1. Анекса IV уговора о регулисању међусобних односа из радног односа са запосленима број .. од 12.03.2021. године, закљученог између туженог, као послодавца и тужиље дана 16.03.2021. године, као незаконитог и супротног Посебном колективном уговору за јавна предузећа у колективној делатности. Другим ставом изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1737/23 од 19.05.2023. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П1 133/21 од 01.02.2023. године у првом ставу изреке. Другим ставом изреке, првостепена пресуда је преиначена у другом ставу изреке, тако што је обавезана тужиља да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 52.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног, а до траженог износа од 90.000,00 динара са

законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, захтев одбијен као неоснован.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужиља, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011... 10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, имајући у виду да примена материјалног права и правно схватање на којем је заснована побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у споровима са истим чињеничним и правним основом, а код утврђења да је тужиљи Анексом уговора о раду измењен коефицијент за обрачун плате у складу са Правилником о раду туженог од 22.01.2021. године и чланом 171. и 172. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...95/18). Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.05.2021. године. Предмет спора је поништај анекса уговора о раду којим је измењен коефицијент за обрачун плате тужиоца.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене

правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај анекса уговора о раду, то ни ревизија тужиље није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано и неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиље недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**